

DIRİLİŞ POSTASI

Makale Yazısı - 26 Tem 2018 - 03:00

Kemalist provokasyonların asıl zaferi ne?

Cemalettin Hacıosmanoğlu

[Makaleyi Dinle](#)
[Mesaj Gönder](#)

Bu sefer figüran Safiye İnci kod adlı bir şahıs. Çarşafını geçirdi, Anıtkabir'e gitti, telefonuyla kendini çekip M. Kemal ile ilgili ağzından birkaç kelime kustu. Sonra bu görüntüler, FETÖ/CHP'nin Twitter'da propaganda amaçlı kullandığı "kaç saat oldu?" isimli hesapta tüm Türkiye'ye servis edildi...

Malumunuz, bu kod adlar devre göre değişiyor. Bazen Müslüm Gündüz bazen Fadime Şahin bazen de Ali Kalkancı olabiliyor...

Meselenin açık bir provokasyon olması ve hedef tahtasına koyulan kitle üzerinde durmaya lüzum yok. Geçmiş gündemi gevelemek derdinde değilim. Ana meramım, mezkûr provokasyon girişimlerinde muhafazakâr camianın takındığı ezik tavır, kendini kabul ettirme çabası, "ben de sizdenim" yalakalığı...

Bilhassa tesettürlü vatandaşlarımızın, öğretilenin tersine işleyen mahalle baskısı sonucu saplandığı bu korkunç refleks, gündeme meze yapılarak geçirtilen kadar basit bir mesele değil. Daha önce de birkaç vesileyle anlatmaya çalıştım.

En ulvi inançlarımıza ve değerlerimize dahi hakaretin ifade özgürlüğü kapsamına sokulup, çoğu zaman suç unsuru teşkil etmediği bir düzende yaşıyoruz. Güya yerli ve milli anayasamıza göre bu tip eylemler, ancak kamuoyunda çok tepki alırsa cezai yaptırım ile sonuçlanıyor. Fakat diğer yandan, 5816 sayılı kanun ile, cumhuriyetin kuruluş temelleri üzerinde rasyonel tartışmaların bile yapılması güçleşiyor.

Gayri milli menşeli bir talim ve terbiye sistematiğiyle robotlaştırılan nesiller, kanunların desteğiyle, ikonlaştırdığı değerlerini sorgulamaz ve sorgulatamaz hale geliyor. Mürekkebinin İngilizler'in temin ettiği tükenmez ve silinmez kalemlere yazılan tarih, kuşaktan kuşağa Türk insanını körleştiriyor ve bir taassup girdabının içine hapsediyor. Sonra da toplum içinde Stockholm Sendromu'na yakalanmış kültür muhafazakârları yeşeriyor. Tarihinden, mukaddesatından, kimliğinden, dilinden ve tüm bunlara "kurtuluş" bahanesiyle uygulanmış tecavüz girişimlerinden habersiz yığınlar; zihinlere nakşedilmiş ideolojik putları korumak için kendini yırtıyor.

Bir kısım mütedeyyin tayfanın, bu konuda, sırttan ve itici gözüken bilgisizliğini bir kenara koyalım.

Dışlandıkları sosyal kesime yaranma çabası, oluşan çirkin görüntünün dışında aslında gerçekleri olduğu gibi tartışmanın da önünü tıkıyor.

Hep bahsettiğimiz husus; kültürel iktidar... Türkiye'nin önündeki en kalın setlerden biri...

Maalesef ülkemizde, herhangi bir bahiste zuhur eden muhafazakâr refleksler, ekseriyetle asırlık

kültürel iktidarın çizdiği sınırlara, belirlediği kurallara göre şekilleniyor. Betimlenmiş bir ahlâk anlayışı, bir dünya görüşü, bir ideoloji doktrini var. Kültürel iktidara muhalif olan kitle, kendini bu betimlemelere uygun olarak yontmak, verdiği tepkilerde belli altyazılar geçmek zorunda hissediyor.

Oysa insanlığımızı, ahlâk prensiplerimizi, özgürlük ve hoşgörüyeye ait evrensel görüşlerimizi kültürel iktidarın ön kabullerine göre tanımlamak ve kanıtlamak zorunda değiliz. Zira kültürel iktidar böyle bir zorunluluk hissetmiyor. Kendi kısır ezberlerini ikonlaştırıp, toplumsal düşüncüyü bu minvalde yoğurmak derdinde. İtirazı olanı da; çağdışılık, cehalet ve ahlâksızlıkla suçlayıp geniş çapta bir linç kültürü üreterek, akılcı muhalif reaksiyonları da sindiriyor. Ve bu şekilde bağınaz dayatmalarını koruma altına alıyor.

Meselenin özü şu:

Bu tip provokasyonlar hep oldu. Bitmeyecek de. Akıllı başında olan hiç kimse de zaten umursamaz.

Ama belli değerlerimiz, hakikatlerimiz ve iddialarımız olduğunu savunup, bunların ihyası, namusu için yaşıyorsak; bizden gözükenlerin, kamuoyuna atılan yemler sonucu alevlenen boyun eğici ve yaranmacı tavrını umursamak, bir şeyler yapmak zorundayız.

Zira biz umursamadıkça irdelememiz gereken toplumsal (tabu)lar, provokatif bir dille yozlaştırılıp tartışılmaz ve rasyonelleştirilemez bir biçime sokuluyor. Toplum zihninde yeniden inşa edilmesi gereken hassas meseleler; hakaret, küfür ve ideolojik önyargılarla bulanıklaştırılıyor. Ve en nihayetinde dokunanı yakıcı bir statüko olmaktan öteye geçemiyor...

YAZARIN DİĞER YAZILARI

Kime acıyalım?

İsmarlama sanat

Nasıl bu hale geldik?

Akademik terör: Siyeri Farklı Okumak

CHP karakteri

Yazarın Tüm Makaleleri

Yazar [Cemalettin Hacıosmanoğlu](#)

26 Temmuz 2018

Köşe Yazısı

Yorum yaz

A Milli Takım Katar'a gidebilir mi?

Ankete Katıl

Yanlışlıkla

Zeki Bulduk

Bu bizim savaşımız değil

Öznur Küçük Sirene

Kaybolup gitti nice değerlerimiz!

Muzaffer Dereli

Bir cephe olarak Avrupa...

İsmail Öz

İbrahim Ethem Hazretleri'nin ontolojik gelişimi

Prof. Dr. Ahmet Akın

"İnsanlık ölüyor" diyorlar, yaşıyor muydu ki ölsün!

Fatih Duman

Kamudan ihraç edilen emekli olabilir mi?

Av. Osman Talha Yıldız

Ukrayna üzerinden yeni bir "11 Eylül" denemesi!

| Doç. Dr. İsmail Şahin

Ukrayna'dan çıkarılacak dersler

| Ramazan Yaşar

İletişimde sınırları zorlamak

| İsrail Kuralay

Allah-u Ekber!

| Recep Yazgan

Yüksek bir sanat eseri olarak Miraciye

| Nihat Nasır

Çanakkale günlüğü -1

| Şeref Yumurtacı

Ülkesinde sürgün olmak

| Üzeyir İlbak

Finansal yaptırımlar bağlamında Türkiye'nin Rusya ile ekonomik ilişkileri

| Doç. Dr. Mustafa Yurttadur

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar

Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliř Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

daktilo

